

Гимназические Ведомости

Газета Николаевской гимназии №2

Декабрь 2011 г.

Наша вчителька англійської мови

Семіськова

Вікторія Анатоліївна

стала переможницею
обласно конкурсу

"Нове ім'я!"

та стала фіналістом

Американської програми

**«Педагогічної
майстерності»**

Teaching Excellence
and Achievement Program
(TEA 2011),

за що нагороджена грандом
на 2-х місячне навчання

у Вашингтоні!

Адміністрація, вчителі,

учні та їх батьки

щиро вітають Вас,

Вікторіє Анатоліївно,

та бажають усього найкращого!

**З Новим роком, шановні читачі! Щастя Вам та Вашим близьким, злагоди
Вашій родині!**

Грудень – найщасливіший місяць для кожного школяра – щасливий час відпочинку, канікул. Але для студентів – це час не лише свят, але й підготовки до іспитів. Півроку назад я теж долучилася до студентської родини. Я навчаюся у Київському національному університеті ім.Тараса Шевченка на філософському факультеті. Зараз я щаслива кожного дня відкривати двері «храму знань», коридорами якого ходили Т.Г.Шевченко та М.Костомаров, але мій шлях до мрії був непростим. Не буду приховувати, що зі спеціальністю я визначилася лише під час подання документів. Саме це було найбільшою причиною неспокою для мене та моїх батьків впродовж всього одинадцятого класу. Важливим етапом була підготовка до ЗНО. Морально було набагато важче, ніж фізично (недосипання, втома), адже кожного дня і вчителі, і батьки нагадували про важливість зовнішнього тестування. Тому нинішнім одинадятикласником я бажаю не звертати уваги на розмови про ЗНО, не лякатися, а лише щодня ретельно готуватися, добре навчатися, адже бали атестату також є важливими при вступі, та впевнено йти до своєї мети. Не витрачайте свої сили даремно, терпіння вам знадобиться аби дочекатися остаточних результатів у серпні місяці.

Шлях вступу до університету довгий та тернистий, але почувати себе студенткою КНУ ім. Т.Г.Шевченка гідно цього! Успіхів та наснаги вам, любі одинадятикласники!

**Випускниця гімназії 2011 р.
Дмитренко Олена**

**Гагаркіна Євгенія,
учениця 10 класу**

Уже 21 століття триває удосконалення всього, що трапляється людям на очі. Палиця перетворилася на рушницю, вогнище замінила електроенергія, а люди... поступово стають роботами.

Останні сто років усе захопила науково-технічна революція. Її зовсім немає справи до ностальгії наших бабусь та їх роздумів про те, як змінюється наш світ у поганий бік... Ми і самі не помічаємо, як найбуденніші речі стають «НЕОРЕЧАМИ», що вже навіть для наших старших родичів є нічим іншим, як прибульцями з майбутнього.

Торкнулися такі реформи і освіти. Роль школи в житті людини важко переоцінити. Історії не відомі масові повстання проти навчання рідної мови, математики, біології, адже все це дійсно знадобиться в подальшому житті.

ПІДНИМАЄМО ПРОБЛЕМУ Школа, школа – рідний дім?

Хоча... Крім недавньої ситуації в Амстердамі, коли майже 5000 школярів робили на головній площі міста все, що забороняє країна, в якості страйку «непотрібним» предметам. (Непотрібними вони як раз і вважають в основному точні науки, але то вже специфіка й менталітет Голландії). Неймовірно, але влада розглянула їх пропозиції та пішла на поступки! Це справді можна назвати досягненням.

Як би ми не були обурені поведінкою юних амстердамців, у їх діях була раціональність. Навіщо дітям днями стирчати в школі, уникаючи нових захоплень і досягнень відповідно, вражень, мрій і просто думок? Адже освіта має відповідати потребам соціуму обраної країни і людини-громадянина – а в них потреби саме такі.

Повернімося ж до України. На щастя, у своїй alma mater я повною мірою можу спостерігати за ходом і розвитком шкільної програми з різних предметів і, відповідно, за логікою Міністерства освіти і науки України. І, чесно кажучи, не дуже її розумію. З дитинства нас націлюють на успіхи в навчанні задля дорослого життя – один з найкорисніших кліше – , але останнім часом ці успіхи даються надто дорогою ціною – здоров'я, особливо нервової системи, захоплень, вільного часу. І взагалі, доволі тяжко розвиватися всебічно, коли на тебе чекає купа

професорського матеріалу з, наприклад, інформатики. От нащо дитині, яка збирається в майбутньому стати журналістом, перекладачем, письменником, знати, як намалювати стілець у форматі 3D? Особисто для мене залишається загадкою.

Ми думали, що це задля того, щоб українські випускники мали більше шансів отримати престижне місце роботи, все-таки залишаючись в Україні. Але зовсім нещодавно телебачення порадувало такою новиною: наш Міністр освіти підписав указ про розроблення нового навчального плану для учнів 5-9 класів. Години української мови та літератури для українських школярів зменшать, а історія України як предмет взагалі потоне в Лету. То про що взагалі можна говорити? Адже це аж ніяк не відповідає політиці українізації, що чинно проводилася останніми роками. До того ж, звільнені години, певно, наповнять якимось, безсумнівно, неймовірно важливим матеріалом...

Отже, чого саме хоче сьогоднішнє Міністерство і скільки ще продовжатиметься його експерименти мені, на жаль, не відомо. Тож насолоджуймося почесною роллю піддослідних кроликів! Чи, може, оберемо стратегію мешканців Амстердаму?

Продолжаем рубрику:

Растим творческую личность

**Луцюк Настя,
учениця 11А класу**

Луцюк Анастасия,
ученица 11А класса, по
окончании гимназии
собирается стать
дизайнером.

Представляем вашему
вниманию одну из ее
графических работ
«Лина Костенко»,
которая была
подготовлена на урок
украинской литературы
учителя
Черниковой Н.В.

Школьное радио: будь в курсе!

Жизнь гимназистов насыщена различными конкурсами, соревнованиями, олимпиадами и мероприятиями, за всем и не уследишь. Помимо газеты «Гимназические ведомости» в прошлом году был запущен проект школьного радио, а в этом активно готовится обновление сайта нашей гимназии.

С нового календарного года у каждого будет возможность поделиться новостями со всей школой средством нового этапа работы нашего радио. Сейчас в планах проводить эфиры по пятницам. В каждом выпуске будут освещены все последние новости, и не только школьные, а городские и даже мировые! Что же касается школы, то мы планируем вводить не только сухой перечень последних изменений и побед, а и интерактив - проводить опросы на интересующую тематику, приглашать учителей и учеников для интервью. Помимо последних обновлений - мы будем готовы поздравить любого ученика, лица администрации и персонала с днем рождения или любым другим значимым событием их жизни - стоит только обратиться к ведущим и сообщить примерно, что Вы хотите услышать в поздравлении. Или, может быть, Вы захотите поздравить кого-нибудь лично?

Не будут обделены вниманием и праздники - к каждому из наиболее значимых будет предоставлена тематическая радиопередача, а также Ваша любимая

музыка на переменах, которой вы смело, сможете поделиться с помощью почтового ящика в холле гимназии. Для любителей юмора и позитивно настроенных на любые события в жизни готовится колонка юмора, а также иногда для фанатов астрологии будет уникальная возможность заранее подготовиться к самым важным событиям с помощью гороскопа.

Таким образом, структура радиопередачи будет выглядеть следующим образом:

Приветствие;
Школьные новости;
Объявления;
События в мире;
Опрос/интервью;
Тематический раздел (справки, юмор, гороскоп...)
Прощание.

*Гагаркина Евгения,
ученица 10А класса*

експресс - инфо - експрес - инфо

- 1 грудня відбувся концерт анти-СНІД. Учні гімназії організували виставу на підтримку ВІЛ-позитивних людей. Присутні дізналися більше про цю проблему з радіо-лінійки, яку проводили учні 7Б класу Карпенко Ангеліна та Зобов Герман.

1100 грн зібрано учнями гімназії та передано в організацію Червоного Хреста з метою надання допомоги ВІЛ - позитивним дітям.

- 09.12.11 в гімназії проводилися змагання між учнями 9-11 класів "Ну-мо, хлопці"! Міста розділилися так: 1м. - 11 класи; 2м. - 10 класи; 3м. - 9 класи.

02.12.11 6а та 6б класи їздили до інтернату №2. Ми влаштували для дітей конкурси, естафети, сценки, співали та танцювали. Кожній дитині ми подарували по м'якій іграшці. А самому маленькому хлопчику – саму найбільшу іграшку. Всім дуже сподобався цей захід. Ми подружилися з дітьми з інтернату та сподіваємося на наступні зустрічі.

Я в Учкомі і це круто!

В наш гімназії проходив День місцевого самоврядування який відбувся 7 грудня.

Мабуть, кожен учень задає собі питання «Учнівське самоврядування - це міф чи реальність»? Щоб відповісти на це запитання представники Учкому зробили акцію.

Учні мають право на свою думку і протягом усієї акції висловлювали своє бачення по проведенню того чи іншого заходу. Наприклад 1 грудня Учком зробив благодійний концерт на тему «Боротьба проти СНІДУ». Так як Учком працює і проводить концерти, то представники провели опитування з метою визначення, яка акція або який концерт їм найбільш за все сподобався за певний проміжок часу. 7 грудня, перед першим уроком Войтенко Оля провела радіо-лінійку на тему «Учнівське самоврядування міф чи реальність». Шабліста Діана опитувала учнів, а Симонова Настя намалювала плакат. Представники Учкому надягнули бейджики з гаслом «Я в учкомі і це круто!» Таким чином ми намагаємося залучити до себе більше учнів, щоб вони приймали участь у акціях. Це завдання не з легких, але для нашої гімназії це має дуже велике значення, тому що так формується активна життєва позиція, основою якої є загальнолюдські цінності.

*Симонова Настя,
учениця 8Б класу*

Победители Национального конкурса школьных газет в рамках Юнкорского пресс-тура встретились с президентом Фонда «Украина», 2-м Президентом Украины Леонидом Кучмой, председателем Верховной Рады Украины Владимиром Литвиным, председателем Национального союза журналистов Украины Игорем Лубченко, генеральным директором ИА УНИАН Олегом Наливайко, директором колледжа прессы и телевидения Глебом Александровичем Головаченко, юнкорами из других областей Украины, а также посетили Представительство Европейского Союза в Украине.

Незабываемые

Звук стучащихся о рельсы колес внезапно прервал сон. «Доброе утро. Мы уже подъезжаем», - доносился голос нашего руководителя, Ольги Михайловны. А Он уже был совсем близко и дразнил своими праздными ночными огнями - Киев. Его величество виднелось сквозь серые окна вагона. Сердце переполнялось ожиданиями и все быстрее и быстрее начинало биться в груди. И вот поезд наконец-то замер на перроне вокзала. А люди, словно его дразня, ринулись огромным потоком к выходу, сустились, спешили, создавая ощущение того же скорого движения, что чувствовалось последние восемь часов.

Гостеприимно, с еле ощутимым ветерком, нас встретил Киев, чарующий своей красотой. Я жадно вдыхала этот столичный воздух по дороге к шумному метро. Огни; блики фонарей, отражающихся в мелких лужицах; люди в полудреме, - в городе лениво наступает утро. А мы тем временем уже приближаемся к нашей «Национальній Спілці Журналістів», где в ожидании гостей, таятся тепло и уют.

Теплый, радушный прием пролетел быстро и принес с собой солнце, которое наполняло своим светом улицы города. И так, впереди нас ожидали увлекательные встречи с великими людьми: заслуженным журналистом, Игорем Федоровичем, экс-президентом Украины, Леонидом Кучмой, и Главой Верховной Рады Украины, Владимиром Литвиным.

Целый день мы наполнялись впечатлениями, мудрыми советами и, конечно

же, положительными эмоциями. Игорь Федорович делился с нами секретами успеха в профессии журналиста. В ассоциации Евросоюза мы обретали знания в сфере взаимоотношений между нашей Украиной и Европейскими странами. К сожалению, представители Европейского Союза не смогли нам дать точных ответов относительно будущего нашей страны, но, тем не менее, общее впечатление от встречи оставалось приятным.

Следующая остановка - Президентский фонд Леонида Кучмы. Красивые картины в стиле реализма молодой художницы Анны Доброй, шикарный интерьер - все создавало атмосферу праздника. И вот в зал зашел Леонид Кучма. Вслед за ним множество репортеров, представителей разных медиа-каналов. Взор терялся среди ярких бликов фотовспышек! Беседа с президентом разворачивалась и становилась все увлекательнее и увлекательнее. Охотно Леонид Данилович отвечал на вопросы юных журналистов, ну а те, внимательно вслушиваясь в слова президента, продолжали беседу. Но, увы, время пролетело в скоростном режиме. Нас ожидала уже иная встреча. Леонид Данилович порадовал юных журналистов подарками, и те, с улыбками, отправились далее.

Приближение к «сердцу управления нашим государством» чувствовалось каждым. Даже улицы приобрели более роскошный вид, будто оповещающая о том, что мы, юные журналисты, ожидаемся в Верховной Раде

Украины. Пожалуй, впечатления от интерьера для меня до сих пор загадочны. Ведь множество всего осталось таинственным.

Но, все же, проделав долгий экскурсионный путь по Верховной Раде, мы добрались до места встречи с Владимиром Литвиным. Свой восторг от этого представителя управления государством, пожалуй, и по сей день нелегко предать. Я была убеждена в том, что Владимир Литвин, обладая ораторским талантом, не зря был избран на должность спикера. Множеством ценных и мудрых советов поделился с нами Владимир. Согласно его мнению жизненное кредо человека, которое будет способствовать самоусовершенствованию и самореализации должно звучать так: «Я нічого не знаю, тому постійно треба вчитися».

В процессе беседы с Владимиром Литвиным ощущалась уютная атмосфера, которая и превратила разговор в наслаждение.

Спешило время. Город снова надевал вечерние огни, сиял, и очаровывал взоры проходящих мимо людей грациозностью и величием

Киев, так не хотелось прощаться с тобою! Но поезд уже звал нас домой, Киев оставался все дальше и дальше, а сердце еще долго неспокойно билось в груди.

**Калинина Сакина,
ученица 11Б класса**

«Унікальна ЕКСКУРСІЯ»

Ми живемо у XXI столітті. З кожним роком технології роблять наше життя комфортнішим. Зараз, щоб відвідати екскурсію навіть на іншому континенті, треба лише замовити її на сайті. Але екскурсія, яку довелося відвідати переможцям Національного конкурсу шкільних газет, замовити на сайті буде дуже нелегко.

Чи доводилося вам на власні очі бачити «серце» єдиного законодавчого органу державної влади України? Так, я кажу саме про Верховну Раду. Ті незабутні години перебування в найвпливовішому будинку нашої країни, запам'ятаються всім юнкорам та їх керівникам надовго. Того дня в молодих переможців був недитячий розклад. Зустріч із Головою Національної спілки журналістів України, прес-конференція в представництві Європейського Союзу, зустріч із Леонідом Кучмою та сама Верховна Рада. Діти мали змогу не тільки роздивитися будівлю зсередини, а й завітати до депутатської їдальні. Із-за такого напруженого графіку юні кореспонденти із задоволенням пообідали. Але унікальність цієї екскурсії зовсім не в їжі.

Дівчата та хлопці мали змогу поспілкуватися з самим Головою Верховної Ради. Під час цієї зустрічі Володимир Литвин висловив власні настанови всім присутнім. Його поради були не тільки доречними, а й справді розпалили в юнкорів бажання до дискусії. Дуже зацікавила їх порада: «Більше читайте про життя визначних особистостей». Ця тема була настільки цікавою для усіх присутніх, що розмова затягнулася на півгодини більше ніж було заплановано. Сам Голова Верховної Ради сміливо відповідав на всі питання обговореної молоді. Справжньою нагородою для учасників зустрічі був доречний подарунок Володимира Литвина особистої книги «Історія України». Після закінчення розмови всі з захватом почали гортати сторінки й просити автограф у автора.

Стомлені, але переповнені позитивних емоцій, юнкори покинули Верховну Раду вже о шостій годині вечора. Та, не зважаючи на напружений день, того ж Вечора узялись за перо, щоб їх цікава стаття потрапила до наступного номера шкільної газети.

**Ткачева Наталя,
учениця 11 Б класу**

ВСТРЕЧИ

Будь-яка праця
отримує винагороду. У
цьому впевнилися
юнкори, які приймали

участь в Міжнародному Конкурсі Шкільних Газет. Цього разу на екскурсію запросили журналістів із 5 міст, зокрема міста-господаря – Миколаєва. Київ відвідали й учениці Миколаївської гімназії №2, що представляли газету «Гимназические ведомости». Для більшості з них це перша подібна подорож. Програма почалася о 9:00 – зі знайомства із І.Ф. Лубченком та спілкування з Г.О. Головченком у Спільці журналістів України. Юнкори мали змогу перейняти досвід у вітчизняної легенди журналістики та задати кілька цікавих і дуже суперечливих питань. Ігор Федорович із задоволенням сфотографувався з юнками після зустрічі та побажав подальшого розвитку. Юні журналісти залишилися задоволеними зустріччю, що трохи вдовольнила інформаційний голод. Наступним етапом екскурсії стали відвідини представницького комітету євроспільки. Чесно кажучи, ця зустріч залишила цікавий присмак пособі, адже у світлі отриманої інформації журналісти зробили невтішні висновки що до подальшої роботи України з ЄС, хоча можливо ми виявимося не праві. Молоде покоління сипало запитаннями більшість з яких давно визріла у їх головах при перегляді новин. На жаль, представники Євро спільки оперували одними й тими самими фактами і врешті на запитання: «Чому Україну не прийняли до ЄС, хіба вона гірша за Румунію, чи Грецію?», журналісти отримали відповідь: «вам просто менше повезло!». А хіба політичне становище країни визначає Фортуна? Це питання лишилося без відповіді, але із настрою моїх колег, я зрозуміла, що молодь України не зацікавлена співпрацювати з ЄС. Ми вам не потрібні? Ви нам тим більш! Знайдемо інших союзників! Футбольного тренера, що розгледить молодий недосвідчений талант і візьметься за його виховання, а не купуватиме вже навченого гравця. Що ж, можливо це тільки мої зухвалі думки. А тим часом програма рухалася далі й привела юнкорів до Фонду «Україна» та зустрічі з экс-президентом України – Леонідом Кучмою (1994-2005). Нас фуршетом. Хвилюванню не було меж, але коли до зали зайшов Леонід Данилович, ми як справжні професіонали опанували себе і засипали экс-президента безліччю цікавих питань. Після зустрічі юнкори сфотографувалися з метром української політики та я, особисто, отримала автограф. Усі журналісти отримали подарунки від фонду «Україна»: книги «Скрижалі пам'яті» та диск із уроком української ділової мови. Далі юнкори попрямували до Верховної Ради. Нас чомусь завели не через парадний вхід. Але врешті ми опинилися у Сесійній Залі. Більш величній та помпезній кімнати. Нам трохи розповіли про устрій зали та історію її створення. Більшість з нас пригледіли собі місця у ложі акредитованої преси). Після всього юнкори зустрілися із В. Литвином. Він виявився цікавою людиною. Журналісти задавали життєві питання, а спікер з легкістю на них відповідав і давав поради. Він упевнив журналістів у тому, що ніколи не варто іти за натовпом, та сказав, що ідеальних рішень не було і не буде, але варто прагнути їх знайти. Врешті, кожний з присутніх отримав видання «Історії України», автором якої є сам В. Литвин, а також особистий підпис спікера. На жаль, час спливав швидко і о 17 годині юнкори потрапили до українського інформаційного агентства УНІАН. Також кілька дівчаток пішли на радіо записувати ефір. Та особисто мені поталанило потрапити до цієї легендарної будівлі. Там представники миколаївської телекомпанії від Коледжу Преси і Телебачення взяли в мене та ще кількох журналісток інтерв'ю щодо наших вражень від подорожі. Пізніше всі мали змогу переглянути ролик в Інтернеті.

В ЄС кажуть що

«Україні просто, менше повезло!»

приймали по дорослому, з приміщенням української політики та я, особисто, отримала автограф. Усі журналісти отримали подарунки від фонду «Україна»: книги «Скрижалі пам'яті» та диск із уроком української ділової мови. Далі юнкори попрямували до Верховної Ради. Нас чомусь завели не через парадний вхід. Але врешті ми опинилися у Сесійній Залі. Більш величній та помпезній кімнати. Нам трохи розповіли про устрій зали та історію її створення. Більшість з нас пригледіли собі місця у ложі акредитованої преси). Після всього юнкори зустрілися із В. Литвином. Він виявився цікавою людиною. Журналісти задавали життєві питання, а спікер з легкістю на них відповідав і давав поради. Він упевнив журналістів у тому, що ніколи не варто іти за натовпом, та сказав, що ідеальних рішень не було і не буде, але варто прагнути їх знайти. Врешті, кожний з присутніх отримав видання «Історії України», автором якої є сам В. Литвин, а також особистий підпис спікера. На жаль, час спливав швидко і о 17 годині юнкори потрапили до українського інформаційного агентства УНІАН. Також кілька дівчаток пішли на радіо записувати ефір. Та особисто мені поталанило потрапити до цієї легендарної будівлі. Там представники миколаївської телекомпанії від Коледжу Преси і Телебачення взяли в мене та ще кількох журналісток інтерв'ю щодо наших вражень від подорожі. Пізніше всі мали змогу переглянути ролик в Інтернеті.

Подорож залишила пособі безліч емоцій, а головне надихнула розвиватися далі й прагнути більшого.

Враженнями поділилася **Войтенко Ольга**,
учениця 8-Б класу

«Голова повинна бути повна знань»

«Голова повинна бути повна знань», - таку пораду дав нам засновник Фонду «Україна» Леонід Кучма, з яким ми зустрілися в Києві 30.11.11. в рамках Зльоту юних журналістів, куди ми потрапили, як переможці Національного конкурсу шкільних газет. Нас там дуже привітно зустріли, де ми стали учасниками прес-конференції з Леонідом Даниловичем Кучмою, Ігорем Федоровичем Лубченком і Головченком Глібом Олександровичем. Особисто мені ця зустріч дуже сподобалася, тому що Леонід Кучма дуже відверто відповідав на наші запитання. Мене вразила ширість і простота Леоніда Даниловича в спілкуванні з нами. Журналісти Нового каналу освітили цю подію в теленовинах. Від Президентського Фонду ми отримали подарунки, за які дуже вдячні. Також ми переглянули роботи, які були виставлені молодого художницею у Фонді.

Ми ходили по вулицям нашої столиці, і у нас аж дух захоплювало від архітектурної краси Києва. Програма нашого перебування у Києві була дуже напруженою. Ми побували у Національній Спільці Журналістів, де зустрічалися з Головою Спільки Ігорем Лубченком, були присутніми у Верховній Раді України на зустрічі зі спікером Володимиром Литвином. Також відвідали представництво Європейської комісії в Україні.

Мені хотілося б сказати велике спасибі моїм друзям та однокласникам за моральну підтримку, а також висловити подяку батьківському комітету мого рідного 6-В класу за виділені кошти для поїздки, яка справила на мене велике враження. Я набула багато нових знань, отримала корисні поради та масу позитивних емоцій. Вона допомогла мені стати більш впевненою у собі. І в майбутньому я б хотіла обрати для себе професію журналіста.

Амбарцумян Маргарита,
учениця 6В класу

Невыдуманные истории из жизни Николаевской гимназии №2

Дорогой гимназист, предлагаем твоему вниманию новую постоянную рубрику - путешествие в мир невыдуманных историй моей любимой Николаевской гимназии № 2

Жизнь гимназии бурлит, затихает, снова закипает и бурлит. И так было всегда, так есть сейчас и так будет, я очень на это надеюсь. Я очень люблю нашу гимназию. Люблю всех, кто с ней связан сейчас или был связан когда-то, даже если потом наши дороги разошлись. На расстоянии вспоминаются разные мелочи, из которых потом складывается история, история и легенды гимназии. Истории из истории гимназии.

Эта история случилась с одним из наших пятиклассников, может в этом году, может в прошлом, может два года назад, но она действительно случилась. Автор позволит себе её немного приукрасить.

В очень холодный зимний день после 6-ти уроков очень расстроенный и обескураженный Алекс пришёл к классному руководителю Марии Петровне и, сдерживая дрожь в голосе, сказал, что у него пропала

НЕ ТА КУРТКА

куртка. Кто же поможет ученику нашей гимназии как не классный руководитель! Мария Петровна провела настоящие розыскные мероприятия. Была проверена раздевалка, столовая, все кабинеты, где были уроки у Алекса. Результат –

нулевой. Что делать? Надо звонить родителям!

- Алекс! Будем звонить маме, не пойдёшь же ты по морозу раздетый!

Идём в канцелярию, я позвоню маме!

- Я сам позвоню, у меня есть телефон.

Алекс открывает рюкзак, достаёт из него куртку, из её кармана достаёт телефон и начинает искать номер мамы. От увиденного классный руководитель теряет дар речи, но берёт себя в руки и очень спокойно спрашивает:

- Алекс! Что это?

- Ой, это не та куртка! – восклицает не менее поражённый, но уже явно обрадованный Алекс.

- Я думал, что я в другой куртке пришёл!

P.S. Приветствуем всех, кто узнал себя в этом эпизоде!

Гимназист

Океан - это вечное движение и любовь, вечная жизнь...

У вівторок 20 грудня на третьому уроці у сьомих класах відбувся позакласний захід «В Океанських глибинах» гра-подорож.

Метою цієї гри були: підвищення якості знань учнів з предмету; демонстрація досягнень учнів з предмету; формування в учнів навичок творчої діяльності з географії.

У грі приймали участь в основному три команди від трьох класів в паралелі. Ведучою була Олена Андріївна, а в журі були декілька старшокласників в голові з президентом гімназії Віталієм Тисячним також була Ніна Вікторівна та Тетяна Леонідівна.

Звідси почалася гра.

Море - это все! Дыхание его чисто, животворно. В его безбрежной пустыне человек не чувствует себя одиноким, ибо вокруг себя он ощущает биение жизни.

(Ж.Верн)

Ведуча оголосила тему та завдання заходу. Три команди трьох 7их класів представляли три океани Землі. Учасники гучними оплисками привітали членів журі.

Першою була презентація океанів. Класи по черзі розповідали про свій океан. 7-А клас показав Тихий океан під час шторму з різними звуками, як шумить океан під час страшного шторму.

Когда ты угодил в шторм, обратной дороги нет. (К-ф 'Аризонская мечта').

Далі був конкурс-розминка «Географічні рекорди». Члени команд по черзі називали географічні об'єкти, у назві яких є частинка -най. Члени журі визначали переможців. Дуже гарно показали себе команди Б і В класів - отримали найвищі бали.

Третім був конкурс без назви, але суть його була в тому, що команди пропонували одна-одній по 2 географічних терміна, пов'язаних з темою «Океани». На підготовку питань було - 2 хвилини. Запитання в усіх команд були важкими і водночас цікавими.

Четвертим був конкурс «Розповідь Мюнхгаузена», як на мою думку найцікавіший. Кожна команда отримувала розповідь, та вони повинні були знайти помилки в цих текстах. Всі команди помилилися одразу ж у першому слові, а далі все вже пішло неправильно. Поки команди знаходили помилки Олена Андріївна провела з нами, вболівальниками, п'ятий конкурс.

Далі журі підбивало підсумки. З останнім словом виступив президент гімназії Віталій Тисячний. Цього разу виграла команда 7-А класу. А друге місце розділили команди 7-Б та 7-В класів.

Гра була цікавою. Усі ще раз повторили матеріал про океани.

Кравченко Єлизавета,
учениця 7-Б класу

12 грудня була чудова нагода зібратись всім разом. Усі новоспечені п'яті класи святкували свою «Посвяту в

гімназисти» в Палаці Творчості Учнів.

Це була дуже урочиста подія. Наш 5-В сумлінно готувався до цього свята. Приймали участь у підготовці до свята майже усі: батькам довелося допомагати дітям. Учителям слідкувати та перевіряти, а дітям - учить. Усім припав до душі наш чудовий виступ. Також особливою виявилася наша морська тематика. «Морські вовки» 5-В були одягнені в чудові шати: хлопці - в кітеля, а дівчата - в елегантні сукні. Декорації залу були вражаючими: чудово прикрашений вогниками зал, синьо-білі хмарки на небі, паруса та корабель з багатьох повітряних кульок.

Для найкращого виступу ми багато працювали: готували традиційний для Гімназії полонез, відпрацьовували акторські навички та дикцію. Ми вивчали тексти багатьох пісень. Наш 5-В багато працював над сценарієм. Першим учителям ми подарували паперові кораблики, що символізують пам'ять про наші молодші класи. Виступ класного керівника Маєнко Любові Іванівни супроводжувався феєрверком. Великий герб нашого класу, у вигляді компасу, завжди буде нагадувати про основні риси нашого характеру: ініціативу та відповідальність.

Посвята в гімназисти - це важлива подія для нас, бо тепер ми із гордістю носимо звання «Гімназисти».

*Даша Казимир,
учениця 5-В класу*

Що таке свято? Це завжди пріємно та радісно. А це свято – Посвята у гімназисти подвійне! По-перше і саме найголовніше, наша мрія збулася – ми стали гімназистами! Ми вчимося в Миколаївській гімназії №2. Для нас це велика гордість. Адже ця гімназія найкраща в області! Тому і готувалися ми до цього дня сумлінно та відповідально. Працювали над сценарієм, піснями, танцями, віршами. Шили яскраві костюми, робили герб класу та потрібний для виступу реквізит. Все йшло добре!

І ось, наступив наш славетний час! В цю святкову мить всі дуже нервували. Але з нами були наші батьки і найголовніше, наша класна мама Ірина Володимирівна! Вона завжди і всюди була з нами. З нами танцювала і співала на репетиціях і на сцені. Вона всіляко всилає в нас впевненість в нашій оригінальності та самобутності. За це ми їй дуже вдячні! Саме її підтримка та впевненість у кращому зробила наш виступ феєричним та яскравим, дозволило проявитися всім талантам нашого класу. Всім нам, нашим батькам дуже-дуже сподобалося це свято! Потім була дискотека та солодощі. Ця яскрава подія запам'ятовується нам добрими відгуками.

*Шпирка Марія,
учениця 5А класу*

Я гадаю, що надбанням нашої гімназії є вчителі. З покоління в покоління вони передають свої знання все новим та новим учням. Багато випускників цього навчального закладу стали відомими на весь світ!

Сподіваюся, що така доля спіткає і наш 5Б клас.

Гімназійна освіта сильна своїми традиціями. Одна з них Посвята у гімназисти. Це дуже яскрава та відповідальна справа де п'ятикласники представляють свої класи і показують здібності та таланти кожного учня їх класу. Ми дуже старалися тому що наш класний керівник Бензар Галина Іванівна дуже хвилювалася за нас, а ще тому що глядачами були всі вчителі гімназії, наші батьки, брати та сестри, дідуся і бабусі.

На мою думку 5-ті класи були чудові! Нам дуже сподобалося свято!

*Троцька Аліна,
учениця 5Б класу*

ПОРАДИ ПСИХОЛОГА

В экзаменационную пору всегда присутствует психологическое напряжение. Стресс при этом - абсолютно нормальная реакция организма.

Легкие эмоциональные всплески полезны, они положительно сказываются на работоспособности и усиливают умственную деятельность. Но излишнее эмоциональное напряжение зачастую оказывает обратное действие.

Причиной этого является, в первую очередь, личное отношение к событию. Поэтому важно формирование адекватного отношения к ситуации. Оно поможет выпускникам разумно распределить силы для подготовки и сдачи экзамена, а родителям - оказать своему ребенку правильную помощь.

Советы выпускникам

- ЗНО - лишь одно из жизненных испытаний, многих из которых еще предстоит пройти. Не придавайте событию слишком высокую важность, чтобы не увеличивать волнение. При правильном подходе экзамены могут служить средством самоутверждения и повышением личностной самооценки.
- Заранее поставьте перед собой цель, которая Вам по силам. Никто не может всегда быть совершенным. Пусть достижения не всегда совпадают с идеалом, зато они Ваши личные. Не стоит бояться ошибок. Известно, что не ошибается тот, кто ничего не делает. Люди, настроенные на успех, добиваются в жизни гораздо больше, чем те, кто старается избегать неудач.

Некоторые полезные приемы

- Перед началом работы нужно сосредоточиться, расслабиться и успокоиться. Расслабленная сосредоточенность гораздо эффективнее, чем напряженное, скованное внимание.
- Заблаговременное ознакомление с правилами и процедурой экзамена снимет эффект неожиданности на экзамене.
- Тренировка в решении заданий поможет ориентироваться в разных типах заданий, рассчитывать время.
- С правилами заполнения бланков тоже можно ознакомиться заранее.
- Подготовка к экзамену требует достаточно много времени, но она не должна занимать абсолютно все время. Внимание и концентрация ослабевают, если долго заниматься однообразной работой. Меняйте умственную деятельность на двигательную.
- Не бойтесь отвлекаться от подготовки на прогулки и любимое хобби, чтобы избежать переутомления, но и не затягивайте перемену! Оптимально делать 10-15 минутные перерывы после 40-50 минут занятий.
- Для активной работы мозга требуется много жидкости, поэтому полезно больше пить простую или минеральную воду, зеленый чай.
- Соблюдайте режим сна и отдыха. При усиленных умственных нагрузках стоит увеличить время сна на час.

Рекомендации по заучиванию материала

1. Главное - распределение повторений во времени.
2. Повторять рекомендуется сразу в течение 15-20 минут, через 8-9 часов и через 24 часа.
3. Полезно повторять материал за 15-20 минут до сна и утром, на свежую голову. При каждом повторении нужно осмысливать ошибки и обращать внимание на более трудные места.
4. Повторение будет эффективным, если воспроизводить материал своими словами близко к тексту. Обращения к тексту лучше делать, если вспомнить материал не удастся в течение 2-3 минут.
5. Чтобы перевести информацию в долговременную память, нужно делать повторения спустя сутки, двое и так далее, постепенно увеличивая временные интервалы между повторениями. Такой способ обеспечит запоминание надолго.

**Поради підготував учасник гуртка
«Стань творцем свого життя» Степанова Марія.
(Керівник гуртка Обльотова Н.М.)**

Когда много учишься, то не только лицо, но и тело приобретает умное выражение.

Фридрих Ницше

— Александр Македонский, перестаньте воевать с соседями!

— Опять вместо урока зоологии ты, Крылов, рассказываешь нам какие-то басни!

— Колумб, где вы ищете Индию?

Газета издается на трех гимназических языках.

Основатель: Издательство Николаевской гимназии №2.

Редактор: О.М. Горбенко

Корректоры: Войтенко О., Ткачева Н.

Фото: кружок «Фотодизайн»

Верстка и дизайн: КП і ТБ

Адрес: ул. Адмиральская, 24. тел.: 35-22-46

Электронный адрес: g-Nic2@yandex.ru

Сайт гимназии: www.gymnasiya-2.mk.ua

Форум гимназии: www.gymnasiya-2.at.ua